

Геровъ въ Пловдивъ, дѣто у него се развили инте-
реси къмъ образование и чувство за народностъ. За
да добие, обаче, по-високо образование Пулиевъ за-
миналъ за Букурещъ при братовчедъ си Христо
Георгиевъ. Въ Букурещъ Пулиевъ билъ настаненъ
въ единъ гръцки пансионъ, въ който прѣстоялъ двѣ
години, слѣдъ което заминалъ за Виена, за да слѣдва
по търговията. Като привършилъ търговското си обра-
зование, завърналъ се въ Галацъ въ търговското за-
ведение на братовчедъ си Евл. Георгиевъ, а подиръ
освобождението се прибралъ въ Карлово, отдѣто по-
послѣ се прѣселилъ въ Пловдивъ. Т. Хр. Пулиевъ
се вдъхновява горѣщо отъ идеята за обществена
благотворителностъ, отъ хуманни и алтруистични
чувства и непрѣстава да облагодѣтелствува, както
безплатнитѣ ученишки трапезарии въ Пловдивъ, тъй
и ония въ Карлово, дѣто собствено той е далъ идеята
и срѣдствата за безплатна ученишка трапезария. За
тая цѣль той, заедно съ срѣдства на съпругата си
Ана Хр. Пулиева, образувалъ единъ фондъ за по-
държане на трапезариитѣ, като опрѣдѣлилъ и една
отдѣлна сума за постройка на зданието. Както зда-
нието, тъй и фонда на дружеството за безплатни
трапезарии сж наречени отъ карловци на името „То-
доръ и Ана Хр. Пулиевъ“. Освѣнъ това дружеството
е избрало за свой почетенъ прѣдседателъ г. Т. Хр.
Пулиевъ.

Карлово, което въ турско врѣме игра видна
роля въ нашия общественъ животъ, слѣдъ освобож-
дението трѣбваше да отстѣпи тая роля на други
градове. Нови условия се наложиха. Чрѣзъ тѣхъ
трѣбва да се гради новата култура, чрѣзъ тѣхъ
трѣбва да се възмогватъ новитѣ поколѣния, въ жи-
вота на които жестъ, като оня на г. Т. Хр. Пулиевъ
и съпругата му, ще внесе нова струя, оживление и
напрѣдѣкъ.
